

Editörden

Son yıllarda Psikiyatride uzmanlık öğrencisi olabilmek TUS'ta yüksek puanlar almayı gerektiriyor. Yaklaşık 10 yıldır böyle bir eğilim var. Psikiyatri en revaçta ihtisas alanlarından bir olmaya başladı. Daha önceden çok yüksek puanlarla girilebilen Kadın Hastalıkları ve Doğum ve pediatri gibi alanlar neredeyse asistan bulamaz oldu. Bu bölümlere Çok düşük puanlarla girilebiliyor. Bu durum akla kadın ve çocuk sağlığı sorunlarının azaldığı, bu nenle bu alanların cazibesin yitirdiği, buna karşılık ruh sağlığı sorunlarının arttığı, bu bağlamda psikiyatrinin giderek daha çok ilgi çekici hale geldiği gibi bir yorum yapılabilir. Kulağa hoş geliyor. Daha cazibeli hale gelen bir branş. Ama gerçekten asıl neden bu mu? Bu eğilimi daha çok son 10 yılda özellikle daha görünür olan sağlık politikaları, sağlık ortamı ve uzmanlık eğitiminde yapılan düzenlemelerle bağlantılı. Sağlığın hak olmaktan çıkması, sağlığın ve hastalığın ticari bir ilişkinin nesnesi haline gelmesi, çok yorulmadan para kazanma arzusunun tıp eğitiminde giderek egemen olması, hekimin toplumcu kimliğinde ortaya çıkan yozlaşma ve kayıp, bireyci hekim kimliği ve özellikle hatalı uygulamalar (mal-praktis) ile ilgili hekimi zor durumda bırakan ve sistemdeki sorunların sorumlusu yapan düzenlemeler buna neden oldu diyebiliriz.

Peki psikiyatrinin bu cazibeli döneminde psikiyatri uzmanlık eğitimini tercih eden genç hekimlere iyi eğitim olanakları sunabiliyor muyuz? Akademik ortamı liyakatla gelen öğretim üyeleri ve eğitimcilerle donatabiliyor muyuz. Eğitimin beceri ve deneyime dönüşeceği hizmet ve araştırma ortamı yaratabiliyor muyuz? Cevaplanması bitmeyen çok soru var.

Bu sürecin önemli bir ögesini psikiyatri toplantıları oluşturuyor. Kongreler, sempozyumlar, okullar, kurslar, seminerler, atölye çalışmaları. nasıl bir evrim geçirdi? Türkiye'deki psikiyatri kongre turizmi ile bilimsel bilgi paylaşımı ve beceri düzeyini geliştirme konusunda ne denli başarılı toplantılar gerçekleştirildi? Anılarda sosyal olmayan niteliği ile iz bırakan toplantıları tarihsel gerçeklik yaptı? Bu soruların her biri özenle tartışmayı gerektiriyor.

İnönü Üniversitesinde çalıştığım dönemlerde güz okullarının başlatılması ve sürdürülmesinde katkılarım olmuştu. Psikiyatri de alternatif eğitim modellerini geliştirme yönünde önemli bir örnekti. Güz okulunda okuyan, öğrencisi olan, mezun olan ve bunu halen anlatan onlarca uzman ve öğretim üyesi arkadaşlarımız, genç ve kıdemli asistanlarınız var. Benzeri eğitim etkinliklerine örnek olan, 15 yıl boyunca gerçekleştirilen özgün bir etkinlik... Kış okulu bu modelden esinlenen, ama farkı bir solukla, eleştirel psikiyatri bakışıyla onun ruhunu içererek aşan bir etkinlik.

Terapi Tıp Merkezi ve Klinik Psikiyatri Dergisi olarak bu yıl psikiyatryi bir çok disiplinle buluşturan ve eleştirel bir bakışla irdeleyen bir özgün eğitim modeli olan psikiyatri kış okulunun üçüncüsünü gerçekleştireceğiz. İlk okulun teması çatışma, ikincinin ise öteki idi. Bu yıl konumuz müphem, yani belirsizlik. Her zamanki gibi Şubatın ayınının 2. haftasında Antalyanın tarihi Kaleiçi semtinde bu etkinliği gerçekleştireceğiz. Yeni yüzler ve yeni başlıklarla. Geçen yıl katılımın çok yüksek olması bu yıl daha büyük bir salonda yapmamızı zorunlu kıldı. Bu yıl daha kalabalık olacağız. "Müphem"i bir çok boyutuyla tartışacağız. Ayrıca yapılan sunular ya da yazarların gönderdiği tam metinler Klinik Psikiyatri Dergisinin ek sayısı olarak yayınlanacak. Program hazırlıklarının sürdüğü ve yakında ilk duyurumuzu paylaşacağımız okulumuzu ve ilgili haberleri takip etmenizi ve okulumuzun öğrenci olmanızı diliyor şubat 2017 de Antalya'ya bekliyoruz.

Saygılarımla

Doç. Dr. Burhanettin Kaya

Editörler ve Yayın Kurulu adına

Editör